

На початку третього десятиліття почався активний пошук взаємозв'язку між етнічними суботніми школами різних національностей, що знаходилися тоді на теренах Великого Клівленду і його околиць для подолання спільних проблем у шкільництві. Перше засідання представників усіх шкіл етнічних груп відбулося 10 березня 1975 р. в Cleveland State University, на якому було обговорено найголовніші справи шкіл, способи їх спільної дії та можливості федеральної допомоги для них. Ще через декілька таких засідань 3 червня 1975 року було оформлено об'єднання всіх етнічних шкіл в одну Асоціацію, яка мала офіційну назву Association of Ethnic Heritage and Language Schools. Тут було схвалено і статут Асоціації, до якої увійшли: араби, вірмени, греки, жиди, італійці, китайці, латиші, литовці, мадяри, німці, поляки, серби, словаки, словінці та українці. До Екзекутиви Асоціації, яка складалася з п'яти членів, увійшов член управи Т-ва "Рідна Школа" д-р Ярема Раковський. Початкова діяльність Асоціації мала деяку підтримку з боку федерального уряду США, який асигнував 43 тис. доларів, на кошти яких було проведено Асоціацією 16 семінарів для вчителів етнічних шкіл. Для наших вчителів ці семінари були корисними, бо на них ішли жваві дискусії і виміни думок аспектів діяльності шкіл інших національностей. Однак сподівання на збільшення фондів федеральним урядом для етнічних шкіл не оправдалися і поступово Асоціація занехала свою роботу. А українські школи постійно працюють виключно за кошти батьків і громади.

Постійна співпраця Школи Українознавства і місцевого Відділу Освіти в Пармі привели до думки вчителів та громадських чинників, що варто було б знайти спосіб винагородити учнів, які закінчили повний курс навчання в українській школі та успішно склали матуральні іспити. Найкращим такого роду признанням могли бути кредити з предметів українознавства, видані американською школою. До цього ще й спонукали матеріали, надіслані Шкільною Радою УККА в травні 1973 р. про те, що такі кредити вже отримують учні деяких Шкіл Українознавства в США. Після багатьох переговорів і консультацій з Відділом Освіти, ним було прийняте остаточне рішення 13 травня 1975 р., в якому записано, що Відділ Освіти м. Парми признає три кредити учням випускної класи, які з позитивними оцінками склали іспит зрілості в Школі Українознавства. Один кредит з української мови і два кредити за українську культуру в розумінні всіх інших предметів українознавства. Кредити видавалися учням на підставі вислідів письмового іспиту з українознавчих предметів, апробованого Відділом Освіти. Нагляд і відповідальність за дотриманням усіх правил проведення іспиту покладалося на уповноваженого члена Відділу Освіти. На основі цього рішення 21 червня 1975 року випускні класи Школи Українознавства Т-ва "Рідна Школа" та Школа Українознавства й Релігії при кафедрі Української Православної Церкви св. Володимира разом відбули перший іспит на кредити з усіх українознавчих предметів: граматики, літератури, історії, географії та культури. Іспит очолював уповноважений член Відділу Освіти Степан Космос. В наступні роки учні випускної класи Школи Українознавства продовжували отримувати кредити з українознавчих предметів, які визнавалися шкільними чинниками в середніх і вищих американських школах. Ці кредити піднесли престиж Рідної Школи не тільки серед української громадськості, але й перед американським світом.

За час голови Т-ва д-ра Є. Небеша восени 1973 року відновлено випуск рідношкільного бюлетеня, який тепер мав назву "Рідношкільні вісті Школи Українознавства". У вересні і листопаді цього ж року випущено останні два числа бюлетеня, в яких надруковано було звернення до батьків, звіт директора школи В. Іванчука за 1972-73 шк. рік, інформація про шкільну бібліотеку та інші матеріали з життя школи.

У третьому десятилітті Школу Українознавства Т-ва "Рідна школа" в Клівленді очолювали такі директори:

Іванчук Василь – 1973-74, 1974-75, 1976-77, 1977-78, 1978-79, 1979-80, 1980-81, 1981-82, 1982-83 шкільні роки,

Воляник Степан – 1975-76 шк. рік.

Другий Крайовий з'їзд Шкільної Ради УККА і Централі Опікунів Шкіл Українознавства з участю 53 делегатів українського приватного шкільництва від 21 школи з різних міст США організувала управа Т-ва під проводом д-ра Є. Небеша і дир. школи В. Іванчука 26-27 жовтня 1974 року. На з'їзді було прийнято резолюцію, в якій, зокрема, було записано: “З уваги на те, що на терені Америки видний спадок числа учнів українознавчих шкіл, звертаємося з гарячим проханням до наших Церков, громадських установ і молодіжних організацій повести роз'яснювальну акцію про конечність плекати українську мову в родинному і громадському житті, про необхідність існування українських дитячих садків і шкіл українознавства та обов'язкову участь у них кожної української дитини”.

І це справді так, бо вже у третьому десятилітті існування Школи Українознавства в Клівленді кількість учнів з кожним роком трохи скорочувалась, як видно з цієї таблиці:

1973 – 74 шк. рік – 300 учнів	1978 – 79 шк. рік – 242 учні, приблизно
1974 – 75 - “ - -- 290 - “ -	1979 – 80 - “ - - 229 - “ - - “ -
1975 – 76 - “ - -- 274 - “ -	1980 – 81 - “ - -- 226 - “ - - “ -
1976 – 77 - “ - -- 266 - “ -	1981 – 82 - “ - -- 244 - “ - - “ -
1977 – 78 - “ - -- 253 - “ -	приблизно 1982 – 83 - “ - -- 272 - “ - - “ -

Але не дивлячись на деяке зменшення загальної кількості учнів в Рідній Школі протягом третього десятиліття це не привело до скорочення випускників школи, навпаки, їх число збільшилось. Якщо в другому десятилітті (1963-73) було 164 випускники, то вже в третьому десятилітті число їх збільшилось до 183 з таким розподілом по роках:

1973-74 шк. рік – 17 випускників: Апостолок Петро, Бібик Степан, Бура Наталія, Горбань Марія, Дейчаківський Микола, Завадівський Ярослав, Каваць Ліда, Капітанець Богдан, Кассараба Рома, Клос Михайло, Клос Роман, Ковч Тарас, Макогін Діяна, Мицатин Михайло, Петрина Люба, Телішевська Марта, Шанковська Марта.

1974-75 шк. рік – 18 випускників: Гіщинський Зенон, Дубас Марко, Квіт Роман, Клос Зенон, Ковальський Орест, Кулик Марта, Кулик Наталія, Максимович Ярослав, Моцьо Ольга, Мудрак Ірина, Романик Маріянна, Сліпець Люба, Сокіл Ліда, Сохацька Люба, Тарнавський Борис, Трач Мирон, Фаріон Ірина, Явин Марта.

1975-76 – 19 випускників: Брездун Марія, Винярський Данило, Вирста Тарас, Вільшанська Катря, Возняк Андрій, Гайдук Ірина, Дармохвал Ірина, Дмитрик Люба, Завадівська Ірина, Зорій Роман, Оліяр Оксана, Пукач Наталія, Смігуровська Дарія, Сохоцький Осип, Сушко Христина, Телішевська Рома, Терпиляк Марко, Фаріон Ірина, Хімка Іванна.

1976-77 шк. рік – 20 випускників: Антонів Мотря, Гайдук Андрій, Гіщинська Алфія, Головка Юлія, Гернага Ігор, Дрозд Роман, Ільчишин Надія, Кармазин Адріян, Кліщук Наталія, Клофас Богдан, Корлятович Марко, Кріслатий Ігор, Кунько Леся, Оленчук Тамара, Оліяр Мирон, Росул Зірка, Сілецький Тарас, Тарнавський Роман, Трач Наталія, Цирик Богдан.

1977-78 шк. рік – 13 випускників: Городиський Андрій, Дармохвал Христя, Дідич Емілія, Дрозд Петро, Жгута Ірина, Завадівська Люба, Каваць Андрій, Когут Люба, Козбур Борис, Любінецька Тереня, Сілецький Маркіян, Сохоцька Надія, Фаріон Марко.

1978-79 шк. рік – 20 випускників: Василик Мирон, Данко Леся, Дармохвал Леся, Глуховецький Юрій, Камазик Роксоляна, Кіндрат Ярослава, Ковч Петро, Корлятович Оріся, Кріслатий Богдан, Мандзя Леся, Мартинюк Катерина, Павлишин Надія, Пакуш Дарія, Пасельський Іван, Подусівський Василь, Райца Марта, Росул Марта, Цирик Марічка, Чабан Ліда, Яцишин Тарас.

1979-80 шк. рік – 18 випускників: Бібик Ірина, Городиський Роман, Гернага Віра, Данило Леся, Данко Ігор, Кассараба Нестор, Когут Мирослав, Лішнянський Мирон, Мартинюк Андрій, Мартинюк Марта, Небеш Богдан, Оленчук Єлисавета, Подусівський Михайло, Сілецький Юрій, Терпиляк Таня, Фаріон Зенон, Шуст Нестор, Яковець Тереса.

1980-81 шк. рік – 24 випускники: Антонів Мирон, Бура Лідія, Гнилка Рената, Зорій Наталка, Іванчук Лілія, Кармазин Анізія, Кріслата Наталка, Кулик Ліда, Ліщинецька Марта, Маланчук Крупа, Мельник Тарас, Оринчак Ірина, Оришкевич Юрій, Павлишин Христя, Павлюк Христина, Пасельський Богдан, Петрина Марко, Сидір Ярослав, Сілецька Аня, Струс Марія, Тимків Іван, Хміляк Ольга, Хома Христя, Чабан Леся.

1981-82 шк. рік – 15 випускників: Василик Роман, Возняк Петро, Дмитрик Зенон, Древницька Зірка, Зорій Зенон, Калюшик Леся, Капітанець Ігор, Лішнянський Богдан, Павлюк Лев, Палка Надія, Петрина Адріана, Сілецький Мирослав, Струс Ірина, Футей Андрій, Цирик Роман.

1982-83 шк. рік – 19 випускників: Базарко Андрій, Галяревич Андрій, Гейниш Христина, Данило Михайло, Кравс Таня, Кулик Ганя, Лішнянський Михайло, Лис Марта, Мартинюк Марія, Мельникович Марія, Небеш Христина, Подусівська Марія, Райца Вікторія, Річнер Ліля, Струс Надія, Терпиляк Ольга, Тимош Михайло, Турчик Дарія, Шубин Михайло.

Найбільш характерною подією у третьому десятилітті було відзначення 25-літнього ювілею існування Школи Українознавства Т-ва “Рідна Школа”. Підготовкою до святкувань займався Громадський комітет під патронатом Українських Злучених Організацій (УЗО), який був тоді відділом УККА, а головою комітету був голова УЗО д-р Богдан Футей. Ювілейні святкування з бенкетом відбулися 15 жовтня 1977 року в залі Астродому св. Йосафата в Пармі. Святочну промову виголосив колишній випускник цієї школи д-р Андрій Зварун. Перед бенкетом відбулася зустріч випускників школи з 18-ти матур від 1957 року, а після бенкету – вечорниці для всіх поколінь при звуках ансамблю “Самоцвіт” з Монреало, Канада. З нагоди святкувань 25-ліття Школи Українознавства та її опікуна Т-ва “Рідна Школа” було видано пам’яткову ювілейну книгу під назвою “Школа Українознавства Т-ва “Рідна Школа” в Клівленді, 1950-1977”. Книгу видало Т-во “Рідна Школа” при участі видавничої комісії під головуванням інж. Івана Фура і технічного редактора Степана Кікти. На 160-ти сторінках цієї книги задокументовано чвертьстолітнє існування та діяльність Школи Українознавства та її опікуна Т-ва “Рідна Школа” на терені Великого Клівленду. Варто відзначити, що в книзі було поміщено вітальний лист від Патріярха УГКЦ Йосифа Сліпого, який завжди велику увагу приділяв українському шкільництву. В листі, зокрема, Патріярх писав: “Наслідуйте працю ваших попередників любов’ю до рідного минулого, жертвою себе для виховання наших найменших на поселеннях і високим почуттям відповідальності у своїй важкій виховній праці”.

На закінчення 1982-83 шкільного року було видано одноднівку під назвою “Ви – наша любов і надія”. Одноднівка – це пам’ятка із випускного вечора, на якому святково було вручено дипломи, свідоцтва кінцевого іспиту та посвідки про “кредити” випускникам школи 16 червня 1983 року. У ній подано реєстр випускників 1978-1983 років, їх табля, статистичні зведення про учнів, редакційну статтю “Рідна Школа в Україні і на чужині” а також підбірка матеріалів ред. Степана Кікти під загальною назвою “Ми, українці в діаспорі, - діти матері України”. Від вересня 1982 року Школа Українознавства почала свою працю у новозбудованій публічній середній школі першого ступеня ім. Шайло в Пармі при Алеї Грентвуда ч. 2303. Потім ще два роки наша суботня школа проводила заняття в публічній школі Гілсайд в Севен Гілс, а далі перейшла в середню школу Норманді на вулицю Плезент Веллей в Пармі, де працює й по сьогоднішній день.